

EJERLAUGET ROMERHUSENE, HELSINGØR

ROMERNYT JUNI 2011

NR. 50

Bestyrelsen har efter generalforsamlingen konstitueret sig:

Formand Anette Sjø, KV 91

Næstformand Christian Schnettler, BV 6

Kasserer Poul Thorpen Teglers, CPV 31

Sekretær Finn Lassen, CPV 17

Medlem Alice Brink Jensen, CPV 55

Suppleant Lene Frydenlund, CPV 33

Finn Lassen er stadig bestyrelsens repræsentant i Bygningsudvalget

Christian Schnettler har afløst Anne Marie Pii som bestyrelsens repræsentant i det Grønne udvalg.

Bestyrelsen opfordrer alle som har lyst til at deltage i et udvalg til at henvende sig til Anette Sjø.

Kalenderen for det kommende halve år:

23.6 Sankthansbål med midsommervise øl og vand i Dalen kl. 21.00

20. 8. sommerfest om aftenen.

8.-9.10. efterårets arbejdsweekend

24.11. Julemøde

Hver torsdag aften kl. 19.00 grill på Havremarken, sidste gang 25.8.

Bestyrelsen ønsker alle romere en varm og dejlig sommer.

Karin Kjærsgaard

1921 - 2011

Dødsfald

Karin Margareta Wijkman Kjærsgaard, tidligere Romerhusene i Helsingør, er den 2. maj død 90 år på Plejehjemmet Falkenberg i Ålsgårde efter et langt og godt liv.

Karin Wijkman Kjærsgaard var født i 1921 Stockholm og uddannet sygeplejerske fra Svenska Röda Korsets Sjuksköterskeskola. Hun arbejdede herefter blandt andet i Rotterdam og i Kiruna i Nordsverige, hvor hun traf sin kommende danske mand Aage Kjærsgaard, der var læge.

Han havde tidligere arbejdet for Røde Kors i Indien og Pakistan med bekæmpelse af spedalskhed, og det lå dem derfor ikke fjernt at rejse ud sammen i den klassiske kombination læge/syge-

plejerske.

Valget faldt først på Østgrønland, hvor de rejste til i begyndelsen af 1950'erne for at arbejde i det lille blymine samfund i Mesters Vig. Her havde hun endvidere god brug af sin svenske herkomst, og snevant spændte hun gerne skiene på og strøg af sted med geværet over skulderen ud for at skyde polarræve, hvis hun ikke lige dyrkede sin store fotografiske interesse i den storslåede natur.

Senere bosatte parret sig i Amerika, hvor Aage fik en forskerstilling i Chicago og hun et job som sygeplejerske på det nærliggende hospital.

De giftede sig også i Amerika, i New York, hvor de fik venner for livet. Da de senere ønskede at vende hjem, besluttede de at bosætte sig »midt i mellem Stockholm og Skive«, hvor han kom fra.

Valget faldt naturligt på Helsingør, hvor han kunne få arbejde på Neurosehospital Montebello, og hun »hurtigt kunne komme hjem til Sverige.«

Inden for få år kom parrets to drenge til verden. Dem passede hun hjemme den første tid i det nybyggede Romerhus på Baggessensvej 8.

Her boede hun i øvrigt i næsten 50 år inden det sidste år blev for uoverkommeligt og hendes kræfter for små, og hun valgte at flytte først til Teglværksgården og senere til det nybyggede Falkenberg Plejehjem i Ålsgårde, som

hun var glad for at være på.

Karin og Aage Kjærsgaard var blandt de cirka tyve forældrepar, der var initiativtagere til oprettelsen af Helsingør Lille Skole.

De kautionerede sammen med andre for købet af pensionatet i Borrevold på Fredericiavej, og satte det med fælles forældre-kraft i stand. Skolen lå det første år dog stadig hos private i Romerhusene, mens man knoklede på Borrevold. Det var meget store elevtal i folkeskole-klasserne og en - følte de - umoderne pædagogik, der fik dem og andre forældre til at gå sammen om at oprette skolen.

Karin Wijkman Kjærsgaard hjalp som sygeplejerske i sin mands lægepraksis, først på to adresser i Stengade og senere i Anna Queens Stræde 4 i Helsingør, men da sønnerne var blevet store tog hun igen »job ude som sygeplejerske«, blandt andet hos Lægerne på Axeltorv, hvor hun var i mange år.

Men hun rundede også stillinger på Montebello, Poppelgården og sågar hospitalet i Helsingborg inden hun måtte trække sig tilbage grundet en smertefuld rygildelse.

Hun mistede sin mand i 1993 og boede alene i Romerhuset siden da, omgivet af gode naboer i et åbent, trygt og tolerant miljø, hvilket hun altid satte højt. Livet igennem bevarede hun en stærk tilknytning til Sverige, men regnestykket end-

te med at hun boede flere år i Danmark end i Sverige. Med en talrig svensk familie spredt fra Viken i syd over Katrineholm, Julita og Stockholm til Östersund i nord, og med en bror i mange år bosat i den svenske hovedstad som familie-dynamo, kunne hun naturligvis heller ikke andet.

Oftede talte hun om sine barndoms-sommer i den midtsvenske kulturvugge i Julita ved søen Öljereren og om oplevelser omkring »fastrene« ved Julita kirke, hvor hendes farbror også var organist.

Om hun fortalte med begejstring om en fyrretræs-klædt grund på en klippe i den svenske skærgård som forældrene købte af den svenske stat, der udstykkede området, og hvor familien så byggede sommerhus.

Og var det ikke svensk nok med den svenske familiegren, så kunne hun igennem en menneskealder glæde sig over samlingerne i den uformelle klub af omkring 15 andre svenskfødte/danskgifte kvinder i Helsingør-området - »Svenskepigerne«, som mødtes på skift hos hinanden og tog på ture.

Et langt og godt liv i både rød-hvide og blå-gule farver sluttede passende netop her i Helsingør, på kanten af de to rigers grænser.

Karin Margareta Wijkman Kjærsgaard efterlader nærmest sønnerne Mads og Sten med familier.

Urne-nedsættelsen har fundet sted.